

Anh Tiệp năm nay đã hơn bốn mươi tuổi. Anh lập gia đình đã lâu nhưng mẹ anh lúc nào cũng muợn cơm quyên trên anh. Mẹ anh thường con nheo bà rết khó với con và hay la mắng con. Bà t c làm việc gì và dù c gng bao nhiêu, anh Tiệp cũng không th làm cho mẹ vui lòng. L lên trong s nghiêm kh c c a mẹ, anh cũng tr thành khó khăn với chính mình. Bây giờ, dù làm đ c việc gì, hay thành công, anh cũng không bng lòng với chính mình. Riêng đ i với mẹ, mẹ i khi bà c bu n hay đau m, anh c m th y trách nhi m đó đề nng trên anh, mà bà c l i hay than với anh. Bà sng với hai ng i con gái t i m t ti u bang khá xa. Mẹ i l n đ n t t bà g i đ i n tho i cho bi t bà s đ n thăm và i ăn t t với gia đình anh. Bà thng ch n ngày r i báo cho bi t bà s đ n ngày nào, lúc m y giờ đ anh ra phi trng đón. Đi u đ c bi t là bà thích đ n vào giờ a tu n, trong giờ làm việc, và dù bi t con ph i đi làm, bà nói thng r ng bà ch mu n anh đón ch không mu n với anh đón bà.

Khi mẹ g i báo tin s đ n ch i, n u anh Tiệp ng c nhiên hay tr l i ng p ngng, bà c nói ngay: "Con không mu n mẹ t i thì thôi, năm nay mẹ i nhà ăn T t m t mình cũng đ c." Ho c nói: "Con không th b vài giờ đng h đ đi đón bà mẹ già bnh ho n c a con sao?" "Con cái gì mà quý hóa quá, bây giờ mẹ m i bi t con có thng m hay không." Khi đ n thăm v chng con, bà thng đ n: "Con bi t là m nhi u bnh l m, nh nh c con v c a con n u cho mẹ thì đng có cho mu i hay b t ng t, m không ăn đ c nhng th đó. T i bay cũng nên t p ăn u ng c n th n đi là v a, cái gì cũng ăn r i là kh thân đó." Ngh đ n nhng l i trên, dù m ch a đ n mà anh Tiệp đã c m th y ngao ngán. Anh thng m và s n sàng làm t t c cho mẹ vui, nhng h u nh mẹ anh không mu n vui. Lúc nào bà cũng bu n than và bao giờ bà cũng nhìn th y khuy t đ i m c a anh. Tiệp không dám nói hay làm gì trái ý mẹ, anh c gng chi u m trong m i việc; nhng dù anh c gng bao nhiêu, bà v n không vui, còn anh thì ch th y nng n bu n chán thêm.

Đây là tiêu bi u với mẹ u bà m th năm mà chúng tôi trình bày trong câu chuy n gia đình k tr c: mẹ u ng i m này đ c tài, khó tính, hay ch trích con cái và mu n con dù bao nhiêu tuổi v n i d i quy n c a mẹ. Nhng bà m khó tính và hay ch trích con có m t kh năng đ c bi t trong việc nhìn th y l i c a con. Bà không ch th y nhng l i tr c m t mà cũng th y nhng l i ti m n mà ng i khác không th y, và m t khi nhìn th y khuy t đ i m c a con, bà ph i s a ngay, b t k là con đang ở đâu và có ai chung quanh. Bà không c n bi t s s a đ y c a bà s làm con x u h hay đau đ n nh th nào. Nhng bà m này mu n cho m i ng i bi t là dù con bà đã l n, bà v n có quy n trên con; dù trong th c t l m khi bà không có kh năng hay ph m tính c a m t ng i lãnh đ o. M t đ i m n i b t khác n i các bà m đ c tài và hay ch trích con là khi con trai b t đ u có b n gái, dù là ng i con gái nào, bà cũng nhìn th y vô s khuy t đ i m n i ng i đó. Bà có s n trong trí tiêu chu n c a ng i x ng đáng với con trai c a bà, và theo tiêu chu n đó, có l không ng i con gái nào x ng đáng làm con dâu c a bà. Các nhà tâm lý h c cho bi t, nhng bà m hay ch trích con và khó khăn với con là ng i có m t nhu c u đ c bi t trong quan h với ng i chung quanh. Các bà thng s hãi, lo l ng, không bình an và không bng lòng với chính mình. Nhng bà m này c n tình thng và c n

những ông đưa vào chăm sóc con. Các ông làm như mình không cần ai chăm sóc, yêu cầu những ông mua quần áo là mình muốn mua. Những bà mẹ này thường hay la hét to tiếng, dỗi nóng giận và gây gổ với những người. Cách nói năng và cách chăm sóc như vậy đó chính là cách để bà che giấu con người thật, bất an, đau đớn; để không ai nhìn thấy và thấy rõ con người yêu cầu của mình.

Tiến sĩ Norman Wright, trong quyển sách đưa ra: "Những đàn bà thật hai trong hôn nhân của bạn" cho biết, nếu một bà mẹ nuôi dạy con trai trong những điều kiện như sau đây, thì con trai và người vợ tương lai có thể phải đối diện với khó khăn trong hôn nhân và trong quan hệ với bà mẹ chăm sóc.

1. Nói cho con trai biết, con là niềm vui, là phần thưởng duy nhất của mẹ trong tất cả những đau khổ, khó khăn mà mẹ phải chịu đựng để có được con.
2. Lúc nào cũng khen con, ca ngợi con, công chiêng và bao phủ con trong tình thương mến cách quá đáng, đến nỗi khi con thấy người khác.
3. Dạy con rằng khi con lớn và trở nên thành công, con sẽ làm những việc lớn lao để biết cho mẹ được đáp công ơn của mẹ.
4. Bao bọc chăm lo cho con mọi việc, để con không bao giờ phải thất vọng hay buồn phiền.
5. Gieo trong tâm trí con tư tưởng sai lầm rằng, mọi người phải cho con làm bất cứ điều gì con muốn, vì con sẽ trở thành một người được biết, làm những điều được biết trong đời.
6. Ngăn cản con tự quyết định cho mình những mục tiêu con muốn và trông chờ sẽ đạt được ý của mẹ trong mọi quyết định.
7. Không sẵn sàng thừa nhận khi con làm điều gì sai lầm dù chỉ một chút, làm điều gì sai khi con.

8. Khi nào con nghĩ rằng vì những mục tiêu lao động trong cuộc đời, con không nên để ý đến phái nam, nghĩa là không nên có bạn gái.

9. Tôi trong con niềm tin rằng những sự cung cấp cho con tất cả mọi điều mà con mình gặt bó với nhau mãi mãi.

10. Cho con cảm thấy rằng mọi có toàn quyền trên đời sống con và con mang ơn mọi tất cả mọi sự vì mọi là người đã sinh ra con và cung cấp mọi nhu cầu cho con.

11. Qua lời nói và hành động, cho con thấy rằng cung cấp những nhu cầu cần thiết cho con là một gánh nặng lớn đối với mọi.

12. Bày tỏ sự bất bình và lo lắng khi con có vấn đề thân với một người nào.

13. Cho con thấy rằng không những trong hiện tại những cơ hội đời con phải mang ơn mọi mãi mãi.

Những cách đời và dạy dỗ con trai trong những hàng trên nhằm cho con thấy rằng con mang ơn mọi tất cả mọi sự và con là người duy nhất đem lại niềm vui và hạnh phúc cho mọi. Đây là một gánh nặng quá lớn mà người mẹ đặt trên vai con. Những người đã trở nên thành hay thành công trong đời cũng không thể làm tròn những điều trông mong này của mọi. Những bà mẹ dạy con theo mục tiêu trên sự tỏ ra những đứa con trai hèn yếu, và sự vắng mặt của quy định trên phái nam.

Những bà mẹ đòi hỏi sự toàn hảo nơi con cái

Chúng ta đã biết về năm mục tiêu mà để lại những hàng tiêu cực trên đời sống con trai. Thứ nhất là những bà mẹ công nhận, nhận quyền trong gia đình. Thứ hai là những bà mẹ quá công chi tiêu con trai. Thứ ba là những bà mẹ quá yêu cầu, lúc nào cũng tùy thuộc vào con. Thứ tư là những bà mẹ tự làm khổ mình và thứ năm là những bà mẹ đức tài, khó tính, lúc nào cũng chỉ trích con. Mục tiêu mà thứ sáu, để lại những hàng tai hại trên đời sống con là những người đòi

hỏi sự toàn hảo nơi con, đặc biệt là con trai. Các bà mẹ này trông mong nơi con một điều không thực tế, đó là muốn con toàn hảo trong mọi mặt. Các bà rất giỏi trong việc tìm thấy lỗi của con, hầu như họ có một nhu cầu không bao giờ thỏa mãn là nhu cầu cho ra khuyết điểm của con, và khi thấy điều sai sót của con, dù nhỏ đến đâu, họ cũng phải chỉ ra và sửa sai ngay. Nếu có ai nói sao bà khó với con cái, bà sẽ bảo rằng: "Tôi chỉ muốn giúp đỡ mai mốt nó khi bị nhúng vấp vấp lộn hên, đau đớn hên." Họ nói với con: "Thầy ng con mẹ mẹ nói ra nhúng điều này để giúp con." Nhúng sự thật là nhúng tên thầy ng con phải chịu vì lỗi chỉ trích của mẹ đem lại nhúng tai hại hơn là ích lợi. Trách nhúng thật bỉ hay làm lỗi của con, bà mẹ này thầy ng nói thế nào để con xấu hơn, bỉ tên thầy ng và vì áp lực của mẹ mà phải thay đổi. Điều đáng thầy ng là, để con trở thành người để bà trút hết nhúng bức xúc và che giấu nhúng bỉ toàn của chính bà. Nhúng để con bị mẹ chỉ trích và sửa sai thầy ng xuyên suốt ngày không dám làm gì cả. Vì bỉ tên mình làm sự không đúng, không toàn hảo như mẹ mong muốn nên người con làm việc gì cũng chần chừ, trì hoãn, dè dặt trở thành người có tính hay chần chừ và không làm nên việc gì. Người mẹ đòi hỏi sự toàn hảo nơi con không chỉ dùng lời nói để con khiếp sợ nhúng cũng trừng phạt, cau mày và làm khi dùng sự im lặng để đe dọa để con thấy sự bỉ bình của mình.

Đức Chúa Trời ban cho chúng ta gia đình để người trong gia đình yêu thương nhau, trò chuyện với nhau, hầu như nhau, thông cảm và nâng đỡ nhau. Chúa không muốn cha mẹ dùng sự im lặng để đe dọa, trừng phạt con cái hay con cái dùng lời nói để làm tổn thương cha mẹ. Chúng ta cần noi theo nguyên tắc sống và cư xử cao đẹp sau đây của Thánh Kinh: "Chỉ có một lời nào ra từ miệng anh em, nhúng khi đáng nói, hãy nói một vài lời lành giúp người cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến. Phải bỏ khỏi anh em nhúng sự cay đắng, buồn giận, tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc, cùng mọi điều hung ác. Hãy yêu nhau cách nhân từ, đầy dẫy lòng thương xót, tha thương nhau như Đức Chúa Trời đã tha thương anh em trong Chúa Cứu Thế vậy" (Ê-phê-sô 4:29 & 31-32) (còn tiếp).

Minh Nguyễn

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành